

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea august - noiembrie 2025**

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (8) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, în urma evaluării hotărârilor judecătorești redactate de către candidat:

CANDIDAT: COD 1013

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești redactate de către candidat, transmise în condițiile art. 12 alin. (8) din Regulamentul de concurs;
- 10 hotărâri judecătorești redactate de către candidat, lucrări de specialitate publicate de candidat și orice alte înscrisuri în limba română considerate relevante de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs;
- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare, conform art. 14 alin. (6) din Regulamentul de concurs;
- sesizări sau observații în legătură cu cele 30 de hotărâri judecătorești mai sus menționate, care se referă la criteriile de evaluare, primite din partea opiniei publice conform art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare: nu este cazul

- a) Explicații solicitate candidatului: nu este cazul
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: nu este cazul
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: nu este cazul

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice: nu este cazul

- a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, care se referă la criteriile de evaluare: nu este cazul
- b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs: nu este cazul
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu este cazul

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

a) Capacitatea de analiză și sinteză

Analiza hotărârilor candidatului relevă preocuparea acestuia de a identifica problematica juridică utilă în planul soluționării cauzelor și de a realiza o prezentare corespunzătoare a acesteia, însă și faptul că nu reușește întotdeauna evidențierea aspectelor esențiale, relevante, maniera în care sunt redactate hotărârile reflectând o preocupare analitică exagerată a candidatului și o capacitate de sinteză mult diminuată.

Deși este evident că unele procese ridică probleme de drept multiple și/sau complexe, candidatul nu reușește o prezentare și o dezlegare adecvată a acestora, folosind deseori o argumentație extrem de detaliată, lipsită de conciziune, în măsură să afecteze rigoarea juridică ce trebuie să se reflecte în considerente (a se vedea, de exemplu, hotărârile nr. 1 și 6 selectate de candidat).

În ceea ce privește prezentarea sintetică a considerentelor hotărârilor pronunțate de instanța sau instanțele inferioare, se constată că, cel mai adesea, candidatul nu este preocupat să realizeze un efort de sinteză, preferând preluări ample ale acestora, deși ele nu apar întotdeauna ca utile sau pertinente în raport de problematica juridică dedusă judecării în calea de atac soluționată (a se vedea, în acest sens, hotărârile nr. 1, nr. 2, nr. 4 și nr. 7 selectate de candidat, hotărârile nr. 1, nr. 8, nr. 9, nr. 12, nr. 15, nr. 16 selectate de Comisie). De exemplu, în această din urmă hotărâre, la pagina 4, se consemnează: *„Tribunalul a expus și o serie de considerente privind preocupările statului roman de a adopta o legislație adecvată privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, precum și privind persoanele cu handicap”*.

Aceasta face ca în cuprinsul prezentării să se regăsească detalieri excesive, fiind preluate inclusiv paragrafele în care instanțele au redat conținutul unor acte normative sau al unor decizii pronunțate de ÎCCJ, în mecanismele de unificare a practicii judiciare, de Curtea Constituțională sau de CJUE, deși acestea puteau fi prelucrate, sintetizate sau doar menționate, în sensul că au fost avute în vedere în analiza pe care instanțele inferioare o făcuseră în cauzele respective (a se vedea, de exemplu, hotărârea nr. 1, nr. 4, nr. 7, nr. 9 selectate de candidat, hotărârile nr. 8 și nr. 12 selectate de Comisie).

De asemenea, sunt redate definiții ale instituțiilor juridice, cu trimiteri la opiniile doctrinare, pe care instanțele inferioare le-au folosit/citat în motivările lor (de exemplu, hotărârea nr. 7 selectată de candidat, pagina 4: *„Tribunalul a reținut că noțiunea de „concurență”, în doctrina juridică (prof. Octavian Căpățână, „Dreptul concurenței comerciale”, Partea generală, Ed. Lumina Lex, 1998, p. 273) este definită ca fiind „confruntarea dintre agenții economici cu activități identice sau similare, exercitată în domeniile deschise pieței, pentru câștigarea și conservarea clientelei, în scopul rentabilizării propriei întreprinderi.”*), aspecte teoretice cu privire la instituțiile de drept civil incidente (de exemplu, hotărârea nr. 1 selectată de Comisie, paginile 1-2) în raport cu care instanțele inferioare au înțeles să-și argumenteze soluțiile adoptate, precum și conținutul integral al considerentelor deciziilor de casare cu trimitere spre rejudecare pronunțate de ÎCCJ, deși, în mod evident, prezentarea în sinteză a aspectelor relevante desprinse din acestea, din perspectiva chestiunilor dezlegate de instanța supremă și a îndrumărilor date instanței de trimitere, ar fi fost mult mai oportună și suficientă (a se vedea, în acest sens, hotărârile nr. 1 și nr. 2 selectate de candidat, precum și hotărârea nr. 25 selectată de Comisie).

În unele situații, considerentele sunt preluate fără nicio prelucrare, folosind exact exprimarea instanței de recurs (hotărârea nr. 1 selectată de candidat, pagina 4: *„Cu titlu preliminar, Înalta Curte are în vedere că, potrivit... ”* și hotărârea nr. 25 selectată de Comisie, pagina 7: *„Ca atare, pe temeiul art. 304 pct. 7 Cod procedură civilă se constată a fi fondată și această critică a recurenței din perspectiva... ”*).

Și în ceea ce privește prezentarea cererilor și apărărilor părților se constată că, în general, candidatul procedează în aceeași manieră, preluând amplu susținerile formulate prin motivele de apel/de recurs, respectiv, prin întâmpinări, acestea fiind insuficient sau deloc sintetizate și sistematizate, ceea ce face ca, în hotărârile redactate, dincolo de detalierea excesivă, de reluarea inutilă a elementelor de istoric

al cauzei sau a situației de fapt, de prezentarea unor aspecte lipsite de relevanță pentru soluționarea căii de atac, să apară paragrafe consistente din conținutul unor acte normative, citate din doctrină sau din decizii de speță ale ÎCCJ, precum și formulări deficitare (a se vedea, spre exemplu: hotărârile nr. 1, , nr. 2, nr. 3, nr. 5, nr. 7, nr. 9 selectate de candidat, hotărârile nr. 7, nr. 8, nr. 9, nr. 12, nr. 21, nr. 22 selectate de Comisie).

Există, de multe ori, discrepanță între partea hotărârii în care este prezentat istoricul litigiului, cererile și apărările părților, și partea de analiză propriu-zisă a instanței, în care raționamentul care justifică soluția pronunțată este prezentat mult mai sumar, ceea ce denotă capacitatea de sinteză redusă a candidatului, aspect de natură a influența în mod negativ posibilitatea cititorului de a înțelege hotărârea. Astfel, de exemplu, în hotărârea nr. 9 selectată de Comisie, din cele 24 de pagini ale acesteia, doar 2 cuprind analiza efectivă asupra motivelor de recurs, restul fiind dedicate exclusiv prezentării istoricului litigiului și a motivelor de recurs. În același sens, hotărârea nr. 12 selectată de Comisie, având ca obiect o contestație în anulare, care are 20 de pagini, iar motivarea propriu-zisă este prezentată pe o jumătate de pagină.

Așadar, în multe lucrări, se remarcă tendința candidatului de a expune pe larg istoricul cauzei, rezultând un dezechilibru între partea descriptivă a hotărârii și considerentele care cuprind raționamentul jurisdicțional pe care se întemeiază soluția pronunțată în cauza dedusă judecătii, ceea ce afectează capacitatea de analiză și sinteză.

Punctaj acordat : 5,50 puncte

b) Coerența în exprimare

Analiza hotărârilor judecătorești supuse evaluării relevă faptul că, în general, considerentele ce susțin soluțiile adoptate, prin conținutul lor propriu-zis și prin maniera de prezentare, tind să beneficieze de coerență, facilitând atât înțelegerea problematicei juridice de ansamblu, cât și a detaliilor de argumentare.

Cu toate acestea, impresia creată nu este întotdeauna de echilibru și unitate a demonstrației juridice, stilul redacțional al candidatului reflectând deficiențe în prezentarea structurată și coerentă a propriilor argumente, cele care constituie fundamentul soluției adoptate de instanță.

Deși candidatul caută să ofere o bună succesiune argumentelor, subordonată unei prezentări a problematicei juridice care să înlesnească înțelegerea rațiunilor pentru care instanța de judecată a pronunțat o anumită soluție în cauză, totuși, sunt destule situații în care coerența exprimării și liniaritatea raționamentului juridic suferă într-o anumită măsură ca urmare a lipsei rigorii analitice și sintetice dar și a stilului de motivare.

Uneori, se constată utilizarea în mod neadecvat a timpilor, candidatul exprimându-se atât la timpul prezent, cât și la timpul trecut, precum în hotărârea nr. 14 selectată de Comisie, paginile 7-9: „Pe lângă considerentele instanței de fond, Curtea are în vedere dezlegările date de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022 (par. 126) și prin decizia nr. 57/2022 (par. 134): "Modalitatea de determinare a măsurilor compensatorii prin puncte este prevăzută în cadrul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Atât timp cât, în acest caz, nu există o decizie emisă în procedura administrativă, iar hotărârea judecătorească ține locul acestei decizii, art. 21 alin. (6) trebuie interpretat în sensul că măsurile compensatorii trebuie determinate prin raportare la grilele notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești."

(...)

Prin cel de-al doilea motiv de apel, apelanții-reclamânți susțin că neîntemeiat expertul a încadrat imobilul în Zona 59-A1, deoarece proprietatea s-ar încadra de fapt în Zona 58-B1.

Sustinerea nu a fost reținută de către Curte, având în vedere că prin raportul de expertiză efectuat în faza de apel de expert specilitatea evaluare proprietății imobiliare Viță Gheorghe s-a

constatat că strada Unității, pe care se afla amplasamentul fostului imobil ce a aparținut reclamanților, se află parțial în zona ...A1, parțial în zona ...A1, expertul opinând că fără elemente suplimentare care să permită încadrarea în zona ... A1, pretinsă de reclamanți, trebuie avut în vedere art. 21 alin.6 1 din Legea nr. 165/2013, deci valoarea cea mai mică.

(...)

Referitor la starea de întreținere a construcției, apelanții-reclamanți au criticat nereținerea de către instanța de fond a unei stări de întreținere foarte bună a construcției, arătând în acest sens că nu s-a ținut cont de documentele care fac dovada efectuării unor lucrări de extindere a locuinței, la nivelul anului 1972, precum și a unor lucrări de reparații capitale.

Curtea a respins și această critică, ca nefondată, având în vedere că instanța de fond a expus pe larg motivele pentru care nu a reținut nici starea rea a construcției invocată de către pârâta CNCI și nici starea foarte bună a construcției susținută de către reclamanți.

(...)

Curtea reține și că lucrările de extindere și de reparații a locuinței nu pot să determine evaluarea imobilului ca având o vechime de 3 ani, cum susțin reclamanții (prin raportare la faptul că lucrările au fost finalizate în anul 1974 iar anul preluării este 1977), întrucât aceste lucrări nu au avut natura unor lucrări de reconstrucție a imobilului, iar anul construirii este totuși anul 1924.

Pentru aceste motive, Curtea constată apelul declarat de către apelanta-reclamanți, ca nefondat.

Cu privire la apelul declarat de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor:

Este evident nefondată susținerea apelantei-pârâte conform căreia instanța a trecut peste aspectul referitor faptul că stabilirea despăgubirilor este exclusiv atributul CNCI.

(...)

Critica apelantei - potrivit căroră în mod netemeinic instanța de fond a reținut starea satisfăcătoare a construcției, deoarece nu se poate trasa o paralelă semantică între starea rea și starea satisfăcătoare – nu a fost reținută de Curte, nefiind propriu-zis o critică, nici de netemeinicie și nici de nelegalitate, Curtea tratând situația construcției unitar, atunci când a examinat argumentul adus de apelanții reclamanți privind greșita nereținere a stării bune de întreținere a construcției.

Critica apelantei-pârâte, conform căreia în mod greșit tribunalul a înlăturat corecția pentru riscul seismic, este nefondată.

(...)

Curtea are în vedere și aspectul că imobilul la momentul preluării de către Stat, nu era încadrat la clădiri cu risc seismic. De altfel, această clasificare a fost introdusă abia prin Normativul P100/92-96, la mult timp după momentul preluării imobilului de către Stat.

Pentru aceste motive, Curtea apreciază că și apelul declarat de către apelanta-pârâtă COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU COMPENSAREA IMOBILELOR este nefondat.

În același sens, hotărârea nr. 3 selectată de candidat, pagina 30: „Curtea nu a regăsit în aceste fișe atribuții de creare de programe informatice.

Curtea a remarcat din fișa din anul 2004 existența sarcinii „răspunde pe subunitate de implementarea și perfecționarea sistemului informațional și statistic în activitatea tehnică a Secției”, sarcina de care apelanta parata s-a prevalat pentru a susține ca apelantul reclamant a avut ca sarcina de serviciu în fișa postului crearea programul informatic în litigiu (întâmpinarea depusă la fond, fila 197 vol.1 ultimul paragraf).

Curtea apreciază însă că această mențiune se referă la „sistemul informațional și statistic” în general adică altceva decât programul informatic în litigiu.”

Alteori, hotărârile candidatului cuprind exprimări deficitare, întrucât motivările instanțelor inferioare sunt preluate fără o prelucrare adecvată, ca și cum analiza ar aparține chiar instanței de control judiciar.

În acest sens, hotărârea nr. 1 selectată de Comisie, pagina 2: „Analizând în continuare cerințele inserate în prevederile art. 1357 C.civ, trebuie amintit că prin prejudiciu, în sensul indicat mai sus, se înțelege...”, hotărârea nr. 8 selectată de Comisie, pagina 4: „Din această perspectivă, nu pot fi primite

susținerile reclamantei în sensul că durata contractului la care se referă art. 2.1 nu ar avea drept corespondent indicarea concretă a aceleiași noțiuni din art. 2.8. prima teză. Dacă s-ar primi teza reclamantei, s-ar ajunge la concluzia în care interpretarea ar conduce la lipsirea de efect a clauzei încălcându-se astfel prevederile art. 978 menționate mai sus”, hotărârea nr. 9 selectată de Comisie, pagina 2: „Pe fond, instanța reține că reclamantul se află în executarea unei pedepse privative de libertate fiind încarcerat începând cu data de 08.10.2019 în Penitenciarul Y. Din informațiile comunicate de unitatea de detenție menționată rezultă că, până la momentul furnizării informațiilor, reclamantul a fost cazat în diferite camere, alături de alți deținuți și, cu excepția perioadei 22.02.2022 - 01.03.2022, suprafața ce a revenit fiecărui deținut a fost mai mică de 4 mp, aceasta variind între 2,41 mp și 3,21 mp. În drept, instanța are în vedere, dispozițiile art. 1349 alin.(1) C.civ., conform cărora orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane și ale iar art. 1357 alin.(1) C.civ., potrivit cu care cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Aceste dispoziții instituie condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, respectiv să existe o faptă ilicită, aceasta să fie săvârșită cu vinovăție, să se producă un prejudiciu, iar între fapta ilicită și producerea prejudiciului să existe o legătură de cauzalitate”, hotărârea nr. 16 selectată de Comisie, pagina 3: „Se constată că în anul 2012, mama reclamantului, Y, a formulat o plângere penală împotriva medicului Z care l-a tratat pe reclamant în perioada 1992-1993 ce a format obiectul dosarului penal nr. .../P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ...”.

De asemenea, redarea neprelucrată a susținerilor părților a condus, adesea, la exprimări lipsite de rigoare sau al căror sens este greu de surprins și, pe alocuri, neîngrijite (a se vedea, de exemplu, hotărârea nr. 7 selectată de Comisie: „Din păcate, au intervenit suspiciuni, discuții și noi neînțelegeri, iar o parte dintre artiști, având ca exponenți principali pe domnii A și B, care conduc Federația Q, au încercat o acaparare a brandului și eliminarea celorlalți cu altă viziune și ale opinii”, hotărârea nr. 21 selectată de Comisie, pagina 5: „Se precizează că nu au fost disproporționate cu munca prestată, a formulat și contestație în procedura prealabilă, a făcut o amplă documentare a cazului dosar ... invocând în acest sens, a arătat că acțiunea principală se fundamenta pe documente prin care se îndeplineau prevederile legale în vigoare. Persoanele fizice care dețin o asigurare de boala și maternitate în sistemul de Securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spațiul Economic European și Confederației Elvețiene sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de Securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală - maternitate, în termenul legislației interne a statelor respective, produce efecte pe teritoriul României și fac dovada valabilității asigurării, în conformitate cu procedura stabilită prin Ordinul comun al președintelui ANAF și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate”).

În cuprinsul altor hotărâri au fost transpuse inutil, *in extenso*, conținutul unor texte legale, deși simpla menționare a acestora era suficientă (a se vedea, de exemplu, hotărârea nr. 9 selectată de Comisie în care, la paginile 8-11 este inserat textul integral al art. 6, alin. 1 de Hotărârea de Guvern nr. 756 din data de 12 octombrie 2016, referitor la atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, hotărârea nr. 5 selectată de candidat), considerente ale unor decizii de speță pe care părțile le-au invocat în susținerea poziției lor procesuale (hotărârea nr. 8 selectată de Comisie, paginile 6-7), referiri doctrinare cu privire la diferite chestiuni de drept, or, toate aceste preluări nestructurate ale susținerilor părților sunt de natură să afecteze coerența exprimării.

Sunt prezente dese greșeli de exprimare ce creează impresia unui stil neglijent, incoerent, inadecvat unei hotărâri judecătorești, precum în hotărârea nr. 19 selectată de Comisie, pagina 6: „Aceasta infirmare nu este in sa de natura sa determine schimbarea soluției instanței, întrucat nu au fost dovedite susținerile apelanilor în sensul că terenul a fost preluat de stat de la autoarele lor în temeiul D 111/1951 prin cartea de judecata .../22.02.1952”, hotărârea nr. 20 selectată de Comisie, pagina 3: „Curtea apreciază că în apel reclamanta nu își poate majora cuantumul pretențiilor în apel”, hotărârea nr. 24 selectată de Comisie, pagina 3: „Or, contestația în anulare este reglementată ca o cale de atac”.

extraordinară de atac, de retractare, prin care instanța să poată corecta...”, hotărârea nr. 28 selectată de Comisie, pagina 10: „Curtea reține că motivele de recurs pot fi încadrate cazului de casare prevăzut de art. 488 al.1 pct. 8 Cod procedură civilă, „când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material” cum au și fost încadrate de recurent, astfel că excepția nulității nu poate fi primită”.

Se cuvine remarcat și faptul că în numeroase hotărâri au fost identificate paragrafe, fraze, cuvinte, după caz, în care nu sunt utilizate diacritice, iar virgulele lipsesc acolo unde erau necesare sau sunt folosite în mod greșit.

Deși aceste deficiențe nu afectează înțelegerea raționamentului juridic și a argumentelor care îl susțin, ele influențează negativ percepția cu privire la calitatea hotărârii, reflectându-se și în coerența acesteia (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 2 selectată de candidat, pagina 15, hotărârea nr. 6 selectată de candidat, pagina 19).

Punctaj acordat: 5,50 puncte

c) Argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Hotărârile judecătorești redactate de candidat tind să conțină o argumentație suficient de clară, în măsură să faciliteze înțelegerea motivelor de fapt și de drept în raport cu care instanța a adoptat o anumită soluție.

Limbajul întrebuințat este, de cele mai multe ori, accesibil, candidatul conciliind cu echilibru exigențele specifice unui limbaj tehnic cu cele privitoare la accesibilitatea hotărârii și la comprehensibilitatea acesteia.

Este evidentă preocuparea candidatului de a răspunde motivelor pentru care căile de atac au fost exercitate, precum și apărărilor formulate, inclusiv excepțiilor procesuale invocate, concretizarea acestei preocupări fiind favorizată de capacitatea argumentativă, precum și de cunoașterea și fructificarea informațiilor juridice necesare domeniului său de activitate profesională.

Firul logic al hotărârii este, uneori, bine susținut de argumente, impresia lăsată fiind aceea că actul de judecată este unul de calitate, conformându-se unor standarde profesionale de care candidatul este conștient și pe care reușește să le respecte.

Claritatea argumentației este afectată deseori de folosirea în exces a unor alegații, ceea ce îngreunează, într-o anumită măsură, înțelegerea raționamentului juridic. Candidatul abuzează fie de stilul prea analitic, fie de o insuficientă sintetizare a parcursului procesual, ceea ce face ca, uneori, firul logic al hotărârii să fie mai greu de urmărit. Dincolo de împrejurarea că, urmare a faptului că în prima parte a hotărârii nu sintetizează motivele de apel/de recurs, ori, atunci când este cazul, considerentele deciziilor de casare, candidatul obișnuiește să mai reia, de data aceasta succint și rezumativ, principalele aspecte deduse spre analiză instanței de control judiciar, la începutul construcției sale argumentative, considerentele expuse nu sunt întotdeauna suficient de clare și nu se înlănțuie logic, creând, uneori, impresia unui amalgam de idei (a se vedea, de exemplu, hotărârea nr. 6 selectată de candidat, pagina 25: „Prin urmare, sensul a jurisprudenței citate, Curtea apreciază că trebuie considerat că participanții nu aveau alt loc în care își puteau exercita libertatea de întrunire în scopul și cu efectul păstrării destinației de parc până la decizia autorităților în acest sens, decât pe terenul deținut de reclamantă pe care se aflau lucrările a căror desființare urmăreau să o împiedice.

În privința tuturor categoriilor de fapte imputate, analizând conținutul concret al faptelor paratei, Curtea constata poziția deosebit de echilibrată și constantă a acesteia în legătură cu o problema actuală de interes public, respectiv necesitatea pastrării zonelor verzi la nivelul ..., lipsa oricarei afirmații negative la adresa reclamantei, lipsa oricarei intenții de prejudiciere a intereselor proprietarului, dimpotriva parata vorbind despre pastrarea destinației terenului ca parc dar cu justa evaluare și despăgubire a proprietarului și aducând la cunoștința participanților la întâlnirea organizată pe

terenul proprietatea reclamantei că problema referitoare la acest teren pare să fie aceea ca Primaria a construit pe aceste teren in 2014, cand acest teren fusese deja retrocedat.

Curtea remarca si lipsa oricarei incitari a cetatenilor impotriva reclamantei si a drepturilor sale, ci doar apelul la actiuni civice eficiente in scopul pastrarii destinatiei terenului de spatiu verde, categorie de actiuni in care se inscriu presiunile asupra autoritatilor implicate, dar presiuni in scopul luarii unor masuri legale, cum ar fi exproprierea terenului cu plata unei juste despagubiri sau initierea unor negocieri directe cu proprietarul in vederea cumpararii terenului sau oferirii unui teren in schimb.

Curtea nu poate retine in sarcina paratei afirmatii care apartin unor terte persoane (cum sunt cele invocate de reclamanta in sustinerea tezei incitarii la violenta impotriva sa) , care oricum au fost redade fiind scoase din contextul in care au fost facute.

Curtea nu poate reține drept fapte ilicite aspectul că pârâta a militat pentru păstrarea parcului C ca spațiu verde deși avea cunoștință că terenul nu este încadrat în categoria spațiilor verzi și trebuia să aibă cunoștință despre inexistența unei autorizații de construire și a unei hotărâri a autorității locale privind înființarea acestui parc.

Curtea nu poate reține drept fapte ilicite aspectul că pârâta nu s-a oprit din acțiunile sale după notificările trimise de reclamantă.

Curtea retine că acțiunile pârâtei au avut efectul punerii problemei în atenția autoritatilor implicate si punerii in miscare a unor mecanisme legale de actiune pentru rezolvarea problemei.

Curtea nu a regasit nici o proba din care sa rezulte ca actiunile paratei au avut ca efect afectarea in vreun fel a demnitatii, onoarei, reputatiei, imaginii sau vietii private a reclamantei.

Reclamanta a perceput demersul paratei din perspectiva sa de proprietar care nu a putut finaliza demolarea lucrărilor edificate pe teren anterior retrocedării acestuia si nu a putut sa își realizeze prerogativele dreptului de proprietate privata asupra terenului.

Curtea are însă în vedere aspectul ca dreptul de proprietate al reclamantei asupra terenului este distinct de drepturile nepatrimoniale pretins vătămăte, cum sunt dreptul la onoare, la demnitate, la viata privata, astfel ca acțiunile pârâtei cu repercusiuni asupra dreptului de proprietate nu se pot constitui in sine in încălcări ale drepturilor nepatrimoniale invocate.

Prin urmare, Curtea va examina acțiunile pârâtei exclusiv din perspectiva dispozițiilor care consacră ocrotirea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei, dreptul la demnitate și onoare și la viață privată...”).

Uneori, folosirea unor fraze lungi, elaborate cu mai puțină atenție, face ca modalitatea de prezentare a argumentelor să nu aibă suficientă fluență și eleganță stilistică (a se vedea, spre exemplu, hotărârea nr. 15 selectată de Comisie, pagina 14: „*Instanța de apel a interpretat în mod corect dispozițiile legale incidente situației de fapt și în mod corect a apreciat că nu se poate reține a fi incidentă prescripția extinctivă pentru perioada în care raportul dintre părți era guvernat de contractul de prestări servicii menționat, având în vedere că deși momentul de la care prescripția extinctivă ar începe ar fi momentul rezilierii contractului prin notificarea nr. .../18.05.2012- conform art. 2523 Cod civil - prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau după împrejurări trebuia să cunoască nașterea lui - cursul prescripției a fost suspendat conform art. 2532 alin 1 pct. 5 Cod civil deoarece X SA nu a comunicat situația debitelor decât ca urmare a demarării proceduri executării silită în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. ... definitivă și irevocabilă prin decizia nr. ... a Curții de Apel ..., executare silită întinsă pe parcursul mai multor ani, și în ceea ce privește contractul de închiriere în cauză a fost finalizat prin procesul verbal înregistrat la X SA sub nr. .../21.08.2018 și adresa nr. .../2021.*”).

În același sens, hotărârea nr. 19 selectată de Comisie, pagina 8: „*Prin urmare, față de dovezile că una din autoarele reclamantilor a înstrăinat voluntar, prin acte succesive, o parte semnificativă din terenul dobândit, față de lipsa oricărei dovezi privind existența vreunui rol fiscal al autoarelor după anul 1945 când a fost întocmit actul de partaj voluntar autentificat sub nr. .../13.09.1945 prin care autoarele reclamantilor au dobândit terenul, față de lipsa oricărei dovezi privind preluarea terenului de stat de la autoarele reclamantilor, Curtea constată că apelanții nu au făcut dovada calității de*

persoane îndreptățite la restituire în sensul art.3 al.1 lit a și art. 4 al.2 din Legea nr.10/2001, motiv pentru care, în temeiul art. 480 al.1 Cod procedura civilă, va respinge apelul ca nefondat”.

În alte situații, candidatul abordează într-o manieră extrem de sintetică și succintă motivele de apel/de recurs, după caz, oferind un răspuns sumar criticilor formulate (de exemplu, hotărârea nr. 27 selectată de Comisie, pagina 6: „Cazul de casare reglementat de art. 488 al.1 pct. 6 Cod procedură civilă „când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei” nu poate fi reținut. Pretinsele considerente citate de recurentă nu se regăsesc în motivarea instanței de apel, ci în motivarea instanței de apel, fiind numai redată în decizia de apel și nu în forma citată de recurentă ci în următoarea formulare „Odată cu demararea procedurii insolvenței reclamantei K SRL, s-a constatat ca între reprezentanta societății, XI si mama acestuia, X, s-a încheiat contractul de vânzare cumpărare ...3/24.12.2010 având ca obiect imobilul din care s-a cerut evacuarea, un loc de parcare si o cotă indiviză din teren”. Această formulare corectă exclude eroarea pe care recurentele au încercat să o inducă citând greșit și trunchiat considerentele instanței de fond. Prin urmare, nu poate fi reținută existența unor considerente contradictorii. ”).

Se observă că, uneori, în lucrările candidatului prezentarea argumentației abundă în fraze confuze, ce determină lipsa de coerență și creează dificultăți pentru cititor în a înțelege schema rațională utilizată de instanță în expunerea raționamentului jurisdicțional.

Punctaj acordat : 6,50 puncte

d) Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Candidatul tinde să fie atent la detalii și să răspundă cererilor și apărărilor părților, fiind preocupat de realizarea unui act de judecată de bună calitate, întemeiat pe identificarea și analiza tuturor aspectelor supuse judecății, precum și pe argumentarea corespunzătoare a hotărârilor.

Acestei preocupări îi poate fi subsumată și maniera în care candidatul se raportează la cererile părților, fiind evidentă intenția de a le răspunde cu claritate, acoperitor și comprehensibil, indiferent dacă este vorba despre admiterea sau, după caz, despre respingerea acestor cereri.

Argumentația folosită include, după caz, referiri la probele administrate, astfel încât temeiul factual al hotărârii să fie configurat cât mai convingător, și/sau la dispozițiile legale sau la principiile și regulile de drept aplicabile. Când candidatul face referire la acestea din urmă, procedează la o prezentare și/sau explicitare a lor, astfel încât părțile să poată înțelege în ce constă regula sau principiul de drept respectiv.

Din examinarea hotărârilor redactate de candidat rezultă, însă, că, deși acesta este conștient de însemnătatea soluționării cererilor părților și de motivarea lor corespunzătoare și că argumentația folosită trebuie să includă referiri concrete la temeiurile de fapt și de drept avute în vedere, totuși, uneori, lipsesc rigoarea și atenția ce trebuie să însoțească motivarea.

Astfel, se constată că, uneori, aceste referiri nu sunt îndeajuns de complete și lămuritoare, nefiind indicate în concret probele în temeiul cărora a fost reținută o anumită situație de fapt (a se vedea, de exemplu, hotărârea nr. 4 selectată de candidat, pagina 25, în care, doar formal se face trimitere la probe: „Din perspectiva înregistrării mărcilor apelantei reclamante, Curtea reține din probatoriul administrat în fața primei instanțe, că la nivelul UE prima marcă protejată a reclamantei este cea reținută de instanța de fond, marca internațională combinată Y nr. ..., protejată și pe teritoriul Uniunii Europene prin desemnare ulterioară de la data de 19.01.2006.

(...)

Din perspectiva prezenței pe piață a mărcii apelantei reclamante și produselor sale sub marca Y, Curtea reține din probatoriul administrat de apelanta reclamantă în fața primei instanțe:.... ”.

Alteori, probele nu sunt indicate deloc, cum ar fi în hotărârea nr. 21 selectată de Comisie, pagina 10, în care motivarea cu privire la dispoziția de acordare a cheltuielilor de judecată nu face nicio referire la dovezile onorariului de avocat: „Totodată, în baza art. 453 al.1 Cod procedură civilă, recurenta pârâtă va fi obligată la 1500 lei cheltuieli către recurentul-reclamant, reprezentând onorariu de avocat în recurs.”.

Au fost identificate și situații în care candidatul nu indică temeiul de drept în baza căruia soluționează calea de atac, ca de exemplu în hotărârea nr. 21 selectată de Comisie, pagina 9: „Prin urmare, toate criticile formulate sunt nefondate, recursul urmând a fi respins ca nefondat.”, respectiv, pagina 11: „În consecință, recursul formulat de recurent este fondat, urmând a fi admis, cu consecința casării deciziei recurate și respingerii apelului formulat de apelanta ANAF-DRGFP... ca nefondat.”, sau în hotărârea nr. 28 selectată de Comisie, pagina 12: „Prin urmare, motivele de nelegalitate invocate prin recursul reclamantului vor fi înlăturate, recursul urmând a fi respins.”, respectiv, pagina 15: „Prin urmare, motivele de nelegalitate invocate prin recursul pârâtei vor fi înlăturate, recursul urmând a fi respins.”.

Alteori, nu indică temeiul de drept complet în baza căruia soluționează anumite cereri, ca de exemplu, hotărârea nr. 17 selectată de Comisie, în care dispoziția de obligare a recurentului la plata cheltuielilor de judecată către intimata reclamantă (pagina 7) este motivată prin raportare la art. 453 Cod procedură civilă, fără indicarea alineatului: „În consecință, în baza art. 498 Cd procedură civilă, Curtea va respinge recursul ca nefondat și în baza art. 453 C.proc.civ. va obliga recurentul, aflat în culpă procesuală, la 700 lei cheltuieli de judecată către intimata-reclamantă, reprezentând onorariu de avocat în recurs.”.

Lipsa de rigoare și atenție a condus, în unele cazuri la erori care, fără a avea consecințe din punct de vedere juridic, creează impresia unui stil neglijent. În acest sens este hotărârea nr. 21 selectată de Comisie, în care, deși a avut ca obiect o cerere de recurs, soluționată ca atare, se menționează, că părțile au declarat apel, motivele căilor de atac fiind prezentate tot ca motive de apel: „Împotriva deciziei tribunalului au declarat apel pârâta ANAF -Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice și reclamantul X.

În motivarea apelului declarat de apelanta pârâtă se arată că hotărârea recurată...

În motivarea apelului declarat de apelantul reclamant...

(...)

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea constată ca nefondat recursul formulat de recurenta - pârâtă ANAF Administrația Y reprezentată prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice și ca fiind fondat recursul formulat de recurentul-reclamant X, pentru următoarele considerente:...”.

Punctaj acordat: 6,00 puncte

e) Argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Argumentația care susține soluția expusă în dispozitiv este, uneori, bine condusă de către candidat, acesta fiind preocupat să răspundă detaliat argumentelor invocate de părți prin cererile, motivele de apel/de recurs sau întâmpinările formulate.

Coerența argumentației este afectată uneori de aspectele deja relevate în analiza indicatorilor anteriori, respectiv, aglomerarea motivărilor cu extrase din actele normative incidente în cauze sau din hotărâri ale CJUE, ÎCCJ, după caz, cu detalieri excesive sau chestiuni care nu au relevanță în raport cu problematica juridică de interes în soluționarea căii de atac declarate, toate acestea generând un efect secundar negativ, acela de a îngreuna cursivitatea expunerii și înțelegerea raționamentului expus (de exemplu, hotărârile nr. 6 și nr. 7 selectate de candidat, hotărârea nr. 25 selectată de Comisie).

Claritatea juridică a argumentației este afectată și de faptul că, astfel cum Comisia a mai reținut, nu sunt suficient, uneori chiar deloc, sintetizate și sistematizate motivele de apel sau de recurs, apărările formulate prin întâmpinări ori considerentele hotărârilor ce fac obiectul controlului judiciar, al deciziilor de casare, preferându-se în mod facil preluări ample, deși nu întregul conținut al acestora își are corespondent în motivarea propriu-zisă a soluției sau în problematica juridică de interes în raport cu calea de atac declarată (a se vedea hotărârile nr. 1, nr. 2, nr. 6, nr. 9 selectate de candidat, hotărârea nr. 7 selectată de Comisie. În hotărârea nr. 6 selectată de candidat, de exemplu, pe 11 pagini, sunt expuse motivele de apel fără nicio structurare, fiind preluate inclusiv exprimări al căror sens nu se înțelege și care, pe alocuri, nici nu au relevanță, iar pe alte 5 pagini, considerentele deciziei de casare cu trimitere spre rejudecare, neprelucrate, încărcând inutil hotărârea în condițiile în care, trecând la partea de analiză propriu-zisă, candidatul expune din nou, în rezumat, dezlegările și indicațiile desprinse din decizia ÎCCJ).

Alte situații în care este afectată argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice sunt acelea în care candidatul recurge la formulări a căror acuratețe este deficitară ca, de exemplu, în hotărârea nr.10 selectată de Comisie, pagina 3: „*Tribunalul nu a fost de acord cu această perspectivă, majoritatea absolută a practicii judiciare fiind în sensul că, de vreme ce cererea reclamantei nu a fost fructuoasă, prin orice modalitate – respingere ca neîntemeiată, ca inadmisibilă, ca prematură, anulare ca fiind netimbrată, introdusă împotriva unei persoane fără capacitate de folosință sau perimată etc., atunci reclamanta trebuie să sufere consecințele acțiunii sale prin plata cheltuielilor suportate de pârâtă, ocazionate de litigiul reclamantei ce a fost respins.*

A apreciat ca fiind irelevant, deci, modalitatea în care a fost respins/anulat demersul judiciar al reclamantei, cât timp pârâta a efectuat cheltuieli în sensul apărării poziției sale.

Tribunalul nu a fost de acord cu perspectiva potrivit căreia perimarea, ca urmare a lăsării dosarului în nelucrare după încetarea temeiului de suspendare, putea fi evitată prin formularea unei cereri de repunere pe rol de către pârâtă, în condițiile în care pârâta nu avea alt interes decât perimarea dosarului.”

Se observă că, uneori, argumentația nu este de natură să contribuie la crearea convingerii că hotărârea adoptată în cauză răspunde cerinței unei motivări corespunzătoare.

Punctaj acordat : 6,00 puncte

f) Evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Alături de evocarea elementelor de istoric al cauzei sau de prezentarea motivelor de apel/recurs sau a întâmpinărilor, în cazul cărora, așa cum s-a arătat prin cele de mai sus, candidatul uzează de preluări ample, insuficient sau deloc sintetizate și care încarcă în mod inutil hotărârea judecătorească, și în ce privește motivarea propriu-zisă a soluției pronunțate în calea de atac, candidatul nu reușește întotdeauna să selecteze aspectele cu adevărat utile în plan juridic.

Atunci când părțile fac, în cererile lor, referire la aspecte sau chestiuni lipsite de utilitate în cauză, care sunt nerelevante, în motivarea propriei soluție, candidatul, deși încearcă identificarea acelor care prezintă relevanță reală, nu poate concentra argumentația doar asupra lor, aglomerând motivările prin explicații sau detalii inutile, prin redarea integrală a unor texte de lege chiar și în cazurile în care conținutul normativ al acestora nu este întru totul relevant pentru dezlegarea cauzei, prin redarea *in extenso* a considerentelor unor hotărâri CJUE, ÎCCJ, a susținerilor și apărărilor părților.

De aceea, în unele cazuri, motivarea este greu de urmărit, însuși modul în care candidatul înțelege să alcătuiască structura argumentației fiind dificil de înțeles (de exemplu, hotărârile nr. 6 și nr. 7 selectate de candidat).

Punctaj acordat : 7,50 puncte

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Din analiza hotărârilor supuse examinării Comisiei rezultă că, în general, dispozitivul acestora se caracterizează prin concizie și precizie, fiind cât mai clar și complet formulat, astfel încât să poată fi ușor de înțeles și conținând toate mențiunile necesare pentru a putea fi pus în executare, în ipotezele în care cuprinde dispoziții susceptibile de a fi aduse la îndeplinire prin executare silită.

Caracterul explicit, clar și complet al dispozitivului se remarcă mai ales în ipoteza hotărârilor mai complexe, în care soluția adoptată în calea de atac a apelului evocă fondul.

Așadar, o caracteristică a hotărârilor pronunțate de candidat este aceea că deseori, dispozitivul acestora este redactat într-o manieră clară, precisă și concisă, astfel încât să fie pe deplin posibilă punerea în executare, atunci când este cazul, a celor dispuse de instanță.

Au fost identificate, însă, hotărâri în al căror dispozitiv s-a omis inserarea mențiunii referitoare la instanța la care trebuie depusă calea de atac (hotărârile nr. 1, nr. 2, nr. 7, nr. 9 selectate de candidat, hotărârea nr. 25 selectată de Comisie).

Sunt și situații în care dispozitivul hotărârii nu cuprinde toate soluțiile date cererilor și excepțiilor ce au format obiectul examinării, cum ar fi, de exemplu, hotărârea nr. 5 selectată de candidat în care, deși din considerente rezultă că, prin întâmpinare, intimata pârâtă a invocat excepția inadmisibilității recursului (pagina 6), excepție care a fost analizată ca atare de către instanța de recurs, fiind apreciată ca nefondată (pagina 8), în dispozitiv nu este menționată soluția de respingere a acesteia.

Punctaj acordat: 7,00 puncte

h) Analiza și interpretarea probelor administrate

Din hotărârile judecătorești analizate rezultă că, în activitatea de judecată, candidatul înțelege însemnătatea analizării și interpretării atente a probelor administrate, ca o condiție a aflării adevărului și, deci, a pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

În același timp, înțelege că forța persuasivă a hotărârii și credibilitatea ei fac necesară inclusiv menționarea atentă în considerente a probelor pe care instanța le-a avut în vedere la adoptarea hotărârii, precum și, atunci când este cazul, a motivelor pentru care unele probe nu au fost luate în considerare ori au fost înlăturate.

Uneori, însă, referirile la probe sunt doar formale (cum ar fi în cazul hotărârii nr. 4 selectate de candidat, pagina 25) sau lipsesc (cum ar fi în hotărârea nr. 21 selectată de Comisie), iar alteori, modul exhaustiv în care acestea sunt analizate face greu de urmărit firul logic al raționamentelor și al concluziilor deduse din acestea.

Punctaj acordat: 8,00 puncte

i) Modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Candidatul apelează deseori la jurisprudența CCR, ÎCCJ, CEDO și CJUE și dovedește o bună cunoaștere a acesteia, în considerentele hotărârilor pronunțate regăsindu-se, atunci când problematica juridică a cauzei o impune, referiri la hotărâri relevante. Aceste referiri nu sunt formale, ci vizează conținutul de fond al dezlegărilor cuprinse în hotărârile invocate, dezlegări care sunt valorificate în mod

corect în soluționarea proceselor și în motivarea hotărârilor (a se vedea, spre exemplu, hotărârile nr. hotărârile nr. 1, nr. 2, nr. 3, nr. 7, nr. 9 selectate de candidat, hotărârile nr. 7, nr. 9 selectate de Comisie).

Punctaj acordat: 10 puncte

j) Respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

În perioada de timp supusă evaluării, candidatul a înregistrat întârzieri numeroase în redactarea hotărârilor, după cum urmează: 86 hotărâri în anul 2020, 126 hotărâri în anul 2021, 74 hotărâri în anul 2022, 84 hotărâri în anul 2023, 75 hotărâri în anul 2024 și 31 hotărâri în anul 2025, numărul mediu de zile cu care a fost depășit termenul fiind de 243 de zile. În aceeași perioadă, candidatul a îndeplinit și alte activități profesionale.

Punctaj acordat: 5,00 puncte

V. Punctaj total : 67,00 puncte

Data: 03.11.2025

Comisia de evaluare pentru Secția I civilă

judecător

judecător

profesor univ. dr.